

Iz evanđelja po Luki (Lk 19,1-10)

U ono vrijeme: uđe Isus u Jerihon. Dok je njime prolazio, eto čovjeka imenom Zakej. Bijaše on nadcarinik, i to bogat. Želo je vidjeti tko je to Isus, ali ne mogaše od mnoštva jer je bio niska stasa. Potrča naprijed, popne se na smokvu da ga vidi jer je onuda imao proći. Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i reče mu: „Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući.“ On žurno siđe i primi ga sav radostan. A svi koji to vidješe stadoše mrmljati: „Čovjeku se grešniku svratio!“ A Zakej usta i reče Gospodinu: „Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko.“ Reče mu na to Isus: „Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov! Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!“

Čitajući ovaj odlomak iz Lukina evanđelja prvo što nam pada na pamet je misao da o susretu Isusa i Zakeja ne treba puno govoriti već to živjeti. Svakodnevno slušamo o raznim ljudima iz našeg naroda koji su uzimali ono što im ne pripada. Narod te ljude prepoznaje i ima loše mišljenje o njima i njihovim djelima. Pitamo se hoće li se netko od njih (jer govore da su katolici) sjetiti ovog događaja sa Zakejom i ponoviti njegove riječi: „Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko.“

03.11.2013.